

3982

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙ-
ΚΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

—
1872.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ

ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΑΝΟΙΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα πνευματικὰ χρέη τῆς κοινῆς τῶν Ὀρθοδόξων Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν σπουδαίαν περίστασιν ἐνήργησε μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, εἶναι καὶ τὸ νὰ συμβουλευῆ, νὰ ὀδηγῆ καὶ νὰ φωτίζῃ τὰ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ὡς ἂν κινδυνεύουσι νὰ πλανηθῶσιν ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ψυχικῆς τῶν σωτηρίας, καὶ νὰ προσκρούσωσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτος φοβερὸς κίνδυνος ἐπικρέμαται σήμερον εἰς μερίδα τινὰ τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ

λαοῦ· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία τρέφει μητρικὴν ἀγάπην εἰς ὅλα τὰ τέκνα τῆς, καὶ δὲν διακρίνει ἐθνικότητας, ἀλλὰ θεωρεῖ ἐξίσου ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, λέγοντα· « οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληνας οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ » (Γαλ. γ', 28), ἔχει χρέος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δεῖξῃ τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν σπρώχνουν καὶ τὸν ὀδηγοῦσιν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἱερὸν καὶ ὁσιον, ὡς ἐμπράκτως τὸ ἀπέδειξαν, καὶ οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ τούτου, προετοιμάζουσι τὴν καταστροφὴν τῶν πατροπαραδότων αὐτοῦ Ὀρθοδόξων παραδόσεων.

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως εἰς ὅλον τὸν εὐσεβῆ Βουλγαρικὸν λαὸν, ὅτι πρὸ δώδεκα ἤδη ἐτῶν ἐζητήθησαν διὰ μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Βουλγαρίας Ἐκκλησιαστικά τινα προνόμια. Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἔκτοτε λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ἐπεμελήθη νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν ἦσαν εὐλόγα καὶ δὲν ἐσυμφώνουν οὔτε

μὲ τοὺς Κανόνας τῆς ἱεραῆς ἡμῶν πίστεως, οὔτε μὲ τὰς ἀνέκαθεν διατάξεις, μὲ τὰς ὁποίας κυβερνᾶται τὸ Ὀρθόδοξον πλήρωμα, ἐφρόντισε πάντοτε νὰ εὐχαριστήσῃ μὲν τοὺς δικαίους πόθους τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ, νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ὅμως ἀπὸ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θρησκευτικῶς ἦσαν παράνομα.

Ἄλλὰ παρ' ἐλπίδα εἶδε μετ' ὀλίγον ὅτι οἱ ἀποπλανῶντες τὸν λαὸν δι' ἰδίους σκοποὺς δὲν ἐπειθοντο εἰς τὰς ὀρθὰς παραστάσεις αὐτῆς, καὶ ταχέως ἐγνώρισεν ὅτι δὲν εἰργάζοντο εἰλικρινῶς καὶ διὰ τὸ καλὸν τῶν Ὀρθοδόξων Βουλγάρων, ἀλλ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἐφέρετο μὲ μητρικὴν ἀγάπην καὶ ἐπιείκειαν, τόσον αὐτοὶ ἐγίνοντο ἀπαιτητικώτεροι, καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαρουσίαζον νέας προτάσεις, ἕως οὗ κατήντησαν εἰς ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι πρώτην φορὴν σήμερον φαίνονται γινόμεναι ἀπὸ Χριστιανούς, καὶ τὰς ὁποίας οἱ ἱεροὶ Κανόνες ῥητῶς ἀπαγορεύουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἦτο ἐπόμενον, δὲν παρεδέχετο τὰς ἀντικανονικὰς ταύτας ἀξιώσεις των, καὶ ἐπροσπάθει πάντοτε νὰ συμβιδάσῃ εἰρηνικῶς τὰ πράγματα, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ περισσοτέραν θρασύτητα· ὑπεκίνησαν διαφόρους ἀταξίας εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐνήργησαν καταδιώσεις Ἀρχιερέων καὶ Ἱε-

ρέων, ἔσπρωξαν τὸν λαὸν εἰς διαφόρους ταραχώδεις καὶ ἀτάκτους πράξεις, καὶ ἐν γένει, ἔκαμαν ὅ,τι ἠμπόρεσαν, διὰ νὰ μὴ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐρεθίσουν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπ' αὐτὸν τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς τοὺς ὁμοπίστους ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ποιμένας του.

Μόλα ταῦτα ἡ Ἐκκλησία προσηνέχθη πάντοτε μὲ ἐπιείκειαν καὶ ἀνοχὴν, ἐλπίζουσα ὅτι ἐπὶ τέλους ἤθελε φέρεи εἰς συνκρίσθησιν τοὺς ἀτακτοῦντας. Διὰ τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν οἷς δυστυχῶς εὐρίσκονται καὶ τινες Ἀρχιερεῖς, ἔφθασαν εἰς φανεράν ἀποστασίαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἐξηκολούθει ἀκόμη νὰ σκέπτηται περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις των μὲ τοὺς θεῖους Κανόνας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν Παναγιώτατοι Πατριάρχαι ἔσπευσαν νὰ εὔρωσι τρόπον θεραπείας ἄνευ τῆς ἀθετήσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ, ἅμα τῇ θείῳ ἐλέει τὸ τρίτον ἤδη ἐγκαταστάσει ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Οἰκουμενικὸν θρόνον, δὲν ἐπαύσαμεν προσπαθοῦντες καὶ διὰ νοθεσιῶν καὶ διὰ διαφόρων νομίμων τρόπων, ἀκόμη καὶ διὰ παρακλήσεων, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πεθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἀλλὰ τελευταῖον ἀπεδείχθη πλέον σαφῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπροσπάθουν νὰ κάμουν ἀδύνατον τὴν ἐπίτευξιν τοιοῦτου θεαρέστου σκοποῦ· διότι, ἐνῶ ἐξηκολούθουν αἰσκέψεις αὗται καὶ διαπραγματεύσεις, δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ἄνευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμείνοντες: ἦτοι ὁ Φιλιππουπόλεως Πανἄρετος καὶ ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, συμπαραλαβόντες καὶ τὴν καθηρημένον Ἰλαρίωνα, ἐτόλμησαν εἰς συμπλήρωσιν ὄλων τῶν προηγουμένων παρανομιῶν αὐτῶν, νὰ πράξωσι φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον Ἐκκλησιαστικὸν ἀνοσιούργημα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5 Ἰανουαρίου, ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, παρουσιασθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μεθ' ἐνὸς Ἱερέως καὶ δύο λαϊκῶν, ὧν ὁ εἷς ἐφημεριδογράφος, ἐζήτησε τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἄδειαν ἵνα συλλειτουργήσῃ τὴν ἐπαύριον μετὰ τοῦ μνησθέντος Παναρέτου καὶ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος.

Τὴν ἄδειαν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ, πρὶν οἱ μὲν δύο ἀποστάται μετανοήσουν καὶ ἀνακαλέσουν τὸ ἐγγραφον τῆς ἀποστασίας των ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ τρίτος ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τὴν Σύνοδον, ἣτις τὸν ἐκάθηρε. Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν τοῖς ἐδώκαμεν ἄδειαν, ἀλλὰ

καὶ ῥητῶς τοὺς ἀπηγορεύσαμεν νὰ μὴ λειτουργήσουν, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἱεροὺς Κανόνας. Αὐτοὶ ὅμως, καταφρονήσαντες ἐν γνώσει καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας, συνελειτούργησαν μετὰ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος τὴν ἐπαύριον, ἑορτὴν τῶν ἀγίων Θεοφανείων, εἰς τὴν ἐν Παλατιᾷ ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἡμετέραν Πατριαρχικὴν ἐνορίαν· τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς ἕξ αὐτῶν, ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, λειτουργήσας αὔθις ἄνευ ἀδείας, προέβη εἰς χειροτονίαν Διακόνου.

Οὐδαίς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ἀγνοεῖ πόσον τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἶναι βρῦν, καὶ πόσον βαρέως τιμωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Διὰ ταῦτα ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἐφήρμοσε κατ' αὐτῶν τὰς διατάξεις τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἧτοι τοῦ ΙΕ'. τῆς Πρωτοδευτέρας, τοῦ ΙΗ'. τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΛΔ'. τῆς Ϛ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΙΑ'., τοῦ ΛΕ'. τοῦ ΙΓ'. καὶ τοῦ ΚΗ'. Ἀποστολικοῦ, τοῦ ΛΖ'. καὶ τοῦ ΚϚ'. τῆς ἕκτης Οἰκουμενικῆς, καὶ τοὺς μὲν δύο τῶν παρανομησάντων, ἧτοι τὸν Φιλιππουπόλεως Πανάρετον καὶ τὸν Λοφτοῦ Ἰλαρίωνα ἐγύμνωσε τῆς τε Ἀρχιερωσύνης καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ, ὡς παραβάτας τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ Κανόνων τῆς

Ἐκκλησίας, τὸν δὲ προκαθηρημένον Ἰλαρίωνα, ὅστις, ἀμεταμέλητος μείνας, κατεφρόνησε τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν, παντελεῖ ἀφορισμῷ καθυπέβαλεν, ἀποκόψασα ὅλως αὐτὸν, ὡς μέλος σεσηπὸς, τῆς ὀλομελείας τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ δώσει λόγον πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αὐτῆς θεμελιωτὴν διὰ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις τῇ ἐναπιστεύθη, ἀπαραίτητον καὶ ἱερὸν καθῆκον νομίζει ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὀρθόδοξον Βουλγαρικὸν Κληρὸν τε καὶ λαὸν, καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν, διὰ νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους παρανόμους.

Περιούσιε λαὸ τοῦ Κυρίου! Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες πρὸς σέ, ὅτι σὲ διδάσκουσι τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, διότι αὐτοὶ κατεπάτησαν πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον, καὶ ἐνέπαιξαν τὴν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν. Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλόν σου· διότι τί καλὸν δύναται νὰ περιμείνη τις ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι παρεδίχσαν τοὺς ὄρκους των καὶ ἐνέπαιξαν τὴν θρησκείαν των; τί θὰ ἐμποδίσῃ τοιοῦτους ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ παραβιάσουν πᾶν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν καθῆκον; Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλει νὰ σὲ τυραννῇ καὶ νὰ σὲ πιέζῃ· ἡ Ἐκκλησία οὐδέ-

ποτε ἠρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ, ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔθηκεν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ποιμαντορίαν. Ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχθη ὅσα ἐζήτησαν οἱ ἐν ὀνόματί σου λαλοῦντες, τοῦτο προέρχεται, διότι αἱ προτάσεις αὐτῶν δὲν εἶχόν ποτε σκοπὸν τὸ ἰδικόν σου καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλὰ τὴν καταστροφὴν τῶν διατάξεων τῆς ὁμοδοξοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθὼς τὸ ἀπέδειξαν σαφῶς τὰ προηγούμενα ἀντικανονικὰ κινήματα αὐτῶν, καὶ πρὸ πάντων, ἡ τελευταία πράξις των. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἠρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς αἰτήσεις, ὅσαι ἀποβλέπουν εἰς τὸ καλόν σου καὶ τὴν πνευματικὴν σου πρόοδον, εἶναι καὶ σήμερον καὶ πάντοτε ἐτοιμὴ νὰ ἀκούσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν σου, συμφῶνως μὲ τὸς ἱεροὺς Κανόνας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν εὐσεβέστατα! ἐνθυμήθητε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ πίστις τῶν πατέρων σας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐδίδαξε διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἱεροδιδασκάλων ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν πάντες χρεωστοῦμεν νὰ φυλάττωμεν ἀμίαντον καὶ ἀπρασάλευτον, καθὼς τὴν παρελάβομεν. Μὴ πιστεύετε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, παρουσιαζόμενοι μὲ τὸ ὑποκρι-

τικὸν ὕφος ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλόν σας, ζητοῦσι τὴν καταπάτησιν τῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Μὴ δίδετε καμμίαν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς· διότι, καθὼς ἠπάτησεν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἣτις τοὺς ἀνέδειξε ποιμένας λαοῦ, τοιοῦτοτρόπως ἐξαπατῶσι καὶ σᾶς· καθὼς ἐπρόδωκαν τοὺς ὄρκους των καὶ τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, οὕτω προδίδουσι καὶ σᾶς, καὶ σᾶς ἀποπλανῶσιν.

Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου, λέγοντος· « Καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω » (Γαλ. α', 8).

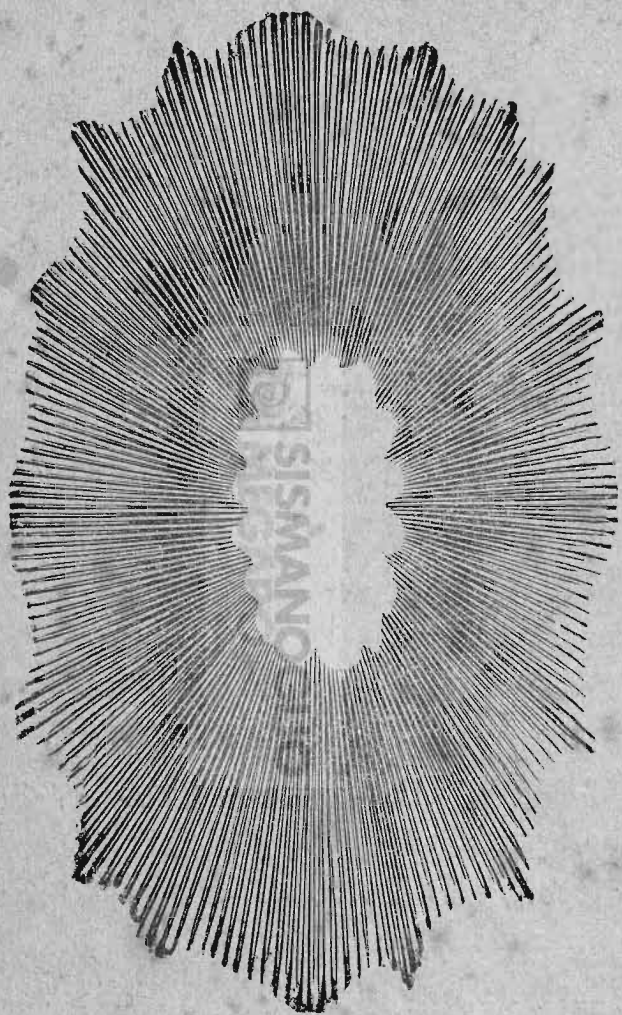
Μὴ πλησιάσητε πλέον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, μὴ συγκοινωνήσητε μετ' αὐτῶν, διότι ἁμαρτάνετε εἰς τὴν θρησκείαν σας, καὶ γίνεσθε συνοχοὶ τοῦ ἀπαισίου ἁμαρτήματος αὐτῶν. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' αὐτούς, καὶ διατηρήσατε τὰς διατάξεις τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενοι ὅτι, ἐὰν δὲν φυλάξητε μέχρι κεραίας τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν σας, θέλετε δώσει λόγον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· « Ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν » (Θεσσαλον. β'. 15).

Ἡ Ἐκκλησία ἐκτελεῖ τὸ καθήκόν της, δεικνύουσα εἰς πάντα ὑμᾶς, ἱερωμένους τε καὶ λαϊκοὺς, τὸν κρημνὸν καὶ τὸν ὄλεθρον, εἰς τὸν ὅποιον θέλουν νὰ σᾶς φέρουν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἱερόν καὶ ὄσιον, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ προσπαθήσουν βεβαίως καὶ πάλιν νὰ σᾶς ἀπατήσουν μὲ ψευδεῖς φήμας καὶ ὑποσχέσεις. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν τῶν φώτων καὶ τῆς εἰρήνης νὰ συνετίσῃ καὶ φωτίσῃ τὰς ψυχὰς πάντων ἡμῶν, διὰ νὰ παύσῃ τὸ μαστίζον τὴν Ἐκκλησίαν σκάνδαλον, πρὸς θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
αωοβ'. Ἰανουαρίου ιη'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ εὐχέτης.

- † Ὁ Καισαρείας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Ἐφέσου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Ἡρακλείας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Νικομηδείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

- † Ὁ Νικαίας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Χαλκηδόνας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Δέρκων ΝΕΟΦΥΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Τορνόβου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Διδυμοτείχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Δράμας ἈΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Ἀγκύρας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Σωζουαγαθουπόλεως ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Ἰμβρου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Νύσσης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Σισανίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
† Ὁ Χαλεπίου ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

A 17 100 30

A 17 100 30